

Sygn. akt V U 1130/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Barbara Odelska**

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Leśniak

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2013r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z odwołania W. J.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

z dnia 29 listopada 2012 r., znak (...)

o emeryturę

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. J. prawo do emerytury od dnia 27 września 2012r.

II. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego

UZASADNIENIE

Ubezpieczony W. J. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 29 listopada 2012 roku, znak: (...) domagając się jej zmiany, poprzez przyznanie prawa do emerytury.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wniósł o przesłuchanie świadków, którzy razem z nim pracowali.

Pozwany organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że nie uwzględnił ubezpieczonemu do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia:

-od 1 września 1970 roku do 1 czerwca 1982 roku w Stoczni (...), ponieważ w świadectwie pracy w warunkach szczególnych pod wskazanym zarządzeniem resortowym wykazu A dział VI pod poz.7 pkt 2 widnieje stanowisko „stolarz”, a nie jak podano stolarz-szkutnik. Ponadto, w ocenie organu rentowego z angaży nie wynika w jakim okresie ubezpieczony wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku stolarz

-od 2 czerwca 1982 roku do 30 czerwca 1987 roku w Spółdzielni Pracy (...) w C., ponieważ wykazane w świadectwie pracy w warunkach szczególnych zajmowane przez ubezpieczonego stanowisko lakiernika, nie jest zgodne z wykazanymi stanowiskami w świadectwie pracy z dnia 10 stycznia 1994 roku tj. szlifierz powłok lakierniczych, stolarz maszynowy oraz brygadzysta wydziału maszynowni

-od 1 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku w Jednostce Wojskowej w C., gdyż w świadectwie pracy z dnia 28 grudnia 1998 roku nie powołano przepisów rozporządzenia Rady Ministrów oraz zarządzenia resortowego określającego charakter pracy, według wykazu, działu, pozycji oraz punktu pod którym wskazane jest stanowisko

palacz. Nadto, nadesłane dokumenty nie zawierają świadectwa pracy w szczególnych warunkach, a jedynie zaświadczenia o zatrudnieniu w charakterze palacza.

Podnosząc powyższe argumenty Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wskazał, że W. J. nie udokumentował piętnastoletniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych i tym samym nie nabył prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. J., urodzony (...), lat 60, złożył w dniu 29 sierpnia 2012 roku wniosek o emeryturę.

Wraz z wnioskiem przedłożył zaświadczenia i świadectwa pracy, którymi udokumentował niekwestionowany przez organ rentowy staż ubezpieczeniowy wynoszący 31 lat, 3 miesiące i 29 dni.

Ubezpieczony należy do OFE, niemniej złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dochody budżetu państwa.

Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia

-od 1 września 1970 roku do 1 czerwca 1982 roku w Stoczni (...) w C.

-od 2 czerwca 1982 roku do 30 czerwca 1987 roku w Spółdzielni Pracy (...) w C.

-od 1 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku w Jednostce Wojskowej w C.

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 listopada 2012 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

dowód: **akta emerytalne:** wniosek k. 1-3, kwestionariusz k. 4, zaskarżona decyzja k.29, karta przebiegu zatrudnienia na dzień 01.01.1999 r.k.30

Ubezpieczony W. J. od 1 września 1967 roku do 1 czerwca 1982 roku był zatrudniony w Stoczni (...) w C.. Początkowo był uczniem nauki zawodu, następnie po ukończeniu szkoły w roku 1970 roku rozpoczął pracę na stanowisku stolarza -szkutnika.

Zakład pracy zajmował się produkcją małych jednostek pływających: kajaków, jachtów, łódek, motorówek, a także wioseł, były to wyroby poliestrowe. Poliester przy produkcji zaczęto wdrażać od roku 1970, od roku 1972 roku poliester stosowany był na szeroką skalę.

Praca ubezpieczonego polegała na klejeniu elementów drewnianych z użyciem klejów zawierających rozpuszczalniki organiczne i polegała na wykańczaniu sprzętu wodnego wykonanego z tworzywa sztucznego przez klejenie elementów drewnianych np. siedzeń, odbojnic, wioseł, płetw, wózków. Ubezpieczony wykonywał także inne czynności przy montażu łodzi

i przy innych czynnościach stolarskich. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony pracował z A. Ś., W. T..

Dowód: akta sprawy: zeznania świadków: A. Ś. k. 31verte, W. T. k.32, opinia biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy k. 41-47

W okresie od 2 czerwca 1982 roku do 30 stycznia 1994 roku ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...). Ubezpieczony pracował na różnych stanowiskach m.in: stolarza maszynowego, brygadzysty wydziału maszynowni, szlifierza powłok lakierniczych. Od 2 czerwca 1982 roku do 30 czerwca 1987 roku praca ubezpieczonego polegała na lakierowaniu pistoletem ramek, listew, boazerii. W maszynowni ubezpieczony ciął deski na określoną szerokość i obrabiał, a następnie w lakierni w kabinie lakierniczej nanosił pistoletem lakier. Ubezpieczony w tym okresie jako

podstawowe wykonywał prace związane z lakierowaniem lub szlifowaniem powłok malarskich . Inne prace wykonywał w tym okresie sporadycznie, np. w przypadku „ frontu pracy” na danych stanowiskach. Podczas pełnienia funkcji brygadzysty ubezpieczony wykonywał prace związane z lakierowaniem. Ubezpieczony pracował z R. O.. Kierownikiem zakładu pracy był K. F..

Dowód: akta sprawy: zeznania R. O. k. 32 , K. F. k. 32 verte , opinia biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy k. 41-47

W okresie od 1 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku ubezpieczony był zatrudniony w Jednostce Wojskowej w C. na stanowisku palacza CO. W jednostce znajdowały się trzy 3 kotły: jeden parowy i dwa wodne. Ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obsługiwał kotły wodne i parowe.

Dowód: akta sprawy: zeznania M. K. k. 32 verte, opinia biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy k. 41-47

Praca ubezpieczonego od 1 września 1970 roku do 1 czerwca 1982 roku, podczas zatrudnienia w Stoczni (...) w C. (11 lat i 9 miesięcy) oraz od 2 czerwca 1982 roku do 30 czerwca 1987 roku w Spółdzielni Pracy (...)(5 lat i 18 dni) , a także od 1 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku (4 lata, 1 miesiąc i 30 dni) w Jednostce Wojskowej w C. była pracą w warunkach szczególnych (20 lat, 11 miesięcy i 18 dni).

Ubezpieczony według stanu na dzień 1 stycznia 1999 roku po doliczeniu spornego okresu pracy posiada ponad 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Dowód: j/w

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. J. zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie było ustalenie uprawnień ubezpieczonego do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227) oraz przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z art.184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27

W myśl ust. 2 art. 184 emerytura przysługuje ubezpieczonym, którzy nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, to 25 lat w przypadku mężczyzny (art. 27 pkt 2). Wiek emerytalny wynika z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.), do którego odsyła art. 32 ust. 4 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Dla mężczyzny jest to 60 lat. Wymagany okres zatrudnienia w warunkach szczególnych przewidziany w

przepisach dotychczasowych, o którym mowa w art. 184 ust. 1, to okres 15 lat, o czym stanowi § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że ubezpieczony W. J. ma ukończone 60 lat, jest członkiem OFE, lecz złożył stosowny wniosek o przekazanie środków na dochody budżetu państwa, nie pozostawał w stosunku pracy, posiada wymagany ponad 25 letni staż pracy liczony na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 01.01.1999 roku. Oznacza to, iż jedyną przesłanką którą musiał ubezpieczony udowodnić w przedmiotowej sprawie, było ustalenie, że legitymuje się 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych na dzień 01.01.1999r.

Zgodnie § 22 ust 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U Nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Jeżeli pracownik ubiega się o przyznanie emerytury lub renty z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury lub renty.

Jednak w spornych przypadkach, uwzględnienie okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach następuje po ustaleniu rzeczywistego zakresu obowiązków oraz wykonywania bezpośrednio i stale, w pełnym wymiarze czasu pracy tego zatrudnienia.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu uwzględnienia okresów:

-od 1 września 1970 roku do 1 czerwca 1982 roku w Stoczni (...), ponieważ w świadectwie pracy w warunkach szczególnych pod wskazanym zarządzeniem resortowym wykazu A dział VI pod poz.7 pkt 2 widnieje stanowisko „, stolarz”, a nie jak podano stolarz-szkutnik. Ponadto, w ocenie organu rentowego z angaży nie wynika w jakim okresie ubezpieczony wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku stolarz

-od 2 czerwca 1982 roku do 30 czerwca 1987 roku w (...), (...)”, a po przekształceniu Spółdzielni Pracy (...)w C., ponieważ wykazane w świadectwie pracy w warunkach szczególnych zajmowane przez ubezpieczonego stanowisko lakiernika, nie jest zgodne z wykazanymi stanowiskami w świadectwie pracy z dnia 10 stycznia 1994 roku tj. szlifierz powłok lakierniczych, stolarz maszynowy oraz brygadzysta wydziału maszynowni

-od 1 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku w Jednostce Wojskowej w C. , gdyż w świadectwie pracy z dnia 28 grudnia 1998 roku nie powołano przepisów rozporządzenia RM oraz zarządzenia resortowego określającego charakter pracy, według wykazu, działu, pozycji oraz punktu pod którym wskazane jest stanowisko palacza. Nadto, nadesłane dokumenty nie zawierają świadectwa pracy w szczególnych warunkach, a jedynie zaświadczają zatrudnienie w charakterze palacza.

Zważyć należy, że Sąd Najwyższy w wyroku z 28 XI 1997 roku, wydanym w sprawie II UKN 362/97 wyraził pogląd, iż w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być dowodzone wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego.

Zważyć przy tym należy, że według art. 473 § 1 kpc w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przed sądem przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron.

Ten wyjątek od ogólnych zasad, wynikających z art. 247 KPC, sprawia, że każdy istotny fakt (np. taki, którego ustalenie jest niezbędne do przyznania ubezpieczonemu prawa do wcześniejszej emerytury), może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe (vide wyrok SN z 4 października 2007 r. I UK 111/07).

W ocenie Sądu jest oczywiste, iż brzmienie zajmowanego stanowiska, jakie widnieje w dokumentach prowadzonych i wystawionych przez pracodawcę nie może mieć rozstrzygającego znaczenia w sprawie. Decyduje rodzaj wykonywanej pracy, co nadto wynika z powołanych wyżej przepisów prawa, w szczególności art. 32 ust. 2 który stanowi, iż dla celów ustalenia uprawnień do emerytury w obniżonym wieku za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Rodzaje prac ustala się na podstawie powołanego już wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, który w dziale VI pkt 7 załącznika A do rozporządzenia – wymienia prace w klejowniach z użyciem klejów zawierających rozpuszczalniki organiczne, w dziale XIV pod poz. 17 lakierowanie ręczne lub natryskowe - nie zhermetyzowane. W dziale XIV w pkt 1 wymieniono także prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego.

Wszystkie wymienione wyżej prace należy zatem zakwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych.

W tych okolicznościach rzeczą Sądu było zatem ustalenie, czy w okresie od 1 września 1970 roku do 1 czerwca 1982 roku podczas zatrudnienia w Stoczni (...) w C. czynności ubezpieczonego na stanowisku stolarza-szkutnika mogą być związane z pracą w warunkach szczególnych oraz w jakich konkretnie okresach i wymiarze dobowym ubezpieczony wykonywał te prace.

Brak ograniczeń co do środków dowodowych w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe oznacza to, że Sąd jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania dowodowego, w tym z przesłuchania świadków na okoliczność okresu pracy odwołującego w warunkach szczególnych.

Z zeznań słuchanych w sprawie świadków A. Ś.(k. 30 v as.) W. T.(k. 30v -31 as) wynika, iż że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał czynności zaliczane do prac w szczególnych warunkach. Z zeznań tych wynika, że praca ubezpieczonego polegała na klejeniu elementów drewnianych z użyciem klejów, które to kleje zawierały rozpuszczalniki organiczne. Praca ta polegała na wykańczaniu sprzętu wodnego wykonanego z tworzywa sztucznego przez klejenie elementów drewnianych np. siedzeń, odbojnic, wiosł, pletw, wózków. Ubezpieczony wykonywał także inne czynności przy montażu łodzi i przy innych czynnościach stolarskich. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych.

W następnej kolejności rzeczą Sądu było także ustalenie, czy w okresie od 2 czerwca 1982 roku do 30 czerwca 1987 roku podczas zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) W. J. wykonywał pracę w warunkach szczególnych oraz w jakich konkretnie okresach i wymiarze dobowym ubezpieczony wykonywał te prace. Wskazana okoliczność została udokumentowana przez ubezpieczonego świadectwem pracy w warunkach szczególnych oraz „zwykłym” świadectwem pracy niemniej, organ rentowy zarzucił sprzeczność obu tych dokumentów, ponieważ w świadectwie pracy z dnia 10 stycznia 1994 roku wskazano że ubezpieczony zajmował także inne stanowiska tj. szlifierz powłok lakierniczych, stolarz maszynowy oraz brygadzista wydziału maszynowni .

Fakt zatrudnienia W. J. w charakterze lakiernika potwierdzili świadkowie R. O. i ówczesny kierownik zakładu pracy był K. F.. Treści zeznań w/w świadków, Sąd ocenił jako wiarygodne, niemniej mało precyzyjne. Sąd Najwyższy w wyroku z 3 lutego 2010 r., II PK 192/09, wyraził pogląd, że sąd rozpoznający sprawę musi zwrócić się do biegłego, jeśli dojdzie do przekonania, że okoliczność mająca istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy może zostać wyjaśniona tylko w wyniku wykorzystania wiedzy osób mających specjalne wiadomości. W takim przypadku dowód z opinii biegłego z uwagi na składnik wiadomości specjalnych jest dowodem tego rodzaju, że nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową ani wnioskowaniem na podstawie innych ustalonych faktów (LEX nr 584735). W celu ustalenia zakresu obowiązków ubezpieczonego, dysponując dokumentacją zgromadzoną w aktach osobowych ubezpieczonego oraz treścią zeznań w/w świadków Sąd dopuścił w tym celu dowód z opinii biegłego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Biegły sądowy w sporządzonej przez siebie opinii (k. 41-47 as) wskazał, że ubezpieczony w tym okresie jako podstawowe wykonywał prace związane z lakierowaniem lub szlifowaniem powłok malarskich, inne zaś prace wykonywał w tym okresie sporadycznie, np. w przypadku „frontu pracy” na danych stanowiskach. Biegły podkreślił, że podczas pełnienia funkcji brygadzysty ubezpieczony także wykonywał prace związane z lakierowaniem. Biegły w sposób szczegółowy wyjaśnił w opinii przyczyny, dla których okres od 2 czerwca 1982 roku do 30 czerwca 1987 roku w Spółdzielni Pracy (...) w C. winien zostać uznany za pracę w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu sporny okres pracy od 1 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku w Jednostce Wojskowej w C. również winien zostać uznany za okres pracy w warunkach szczególnych, uprawniający ubezpieczonego do uzyskania świadczenia w obniżonym wieku emerytalnym. Istotnie bowiem zgromadzony sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadka i opinii biegłego wskazuje, że W. J. pracował na stanowisku palacza nieautomatyzowanych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd uznał opinię biegłego za wiarygodną albowiem zawiera ona rzetelną i kompletną analizę okresów pracy ubezpieczonego, warunków jego pracy i oddziaływania czynników szkodliwych, jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Swoją opinię biegły wydał w oparciu o wielokierunkową analizę zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji.

Konkludując, w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie, że praca ubezpieczonego w okresie od 1 września 1970 roku do 1 czerwca 1982 roku w Stoczni (...) w C., od 2 czerwca 1982 roku do 30 czerwca 1987 roku w Spółdzielni Pracy (...) w C., oraz od 1 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku w Jednostce Wojskowej w C. to praca w warunkach szczególnych, o której mowa odpowiednio w działach: VI pkt 7 załącznika A do rozporządzenia - prace w klejowniach z użyciem klejów zawierających rozpuszczalniki organiczne, XIV poz. 17 lakierowanie ręczne lub natryskowe - nie zhermetyzowane, XIV pkt 1 tj. prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego.

Sąd przeprowadził bardzo szczegółowe postępowanie dowodowe, w trakcie którego dokładnie zbadał każde ze stanowisk pracy zajmowanych przez ubezpieczonego.

Zatem na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony posiada wymagany okres pracy w szczególnych warunkach, albowiem jeżeli do okresu wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach, doliczymy okresy pracy w wyżej wymienionych zakładach pracy w łącznym wymiarze (20 lat, 11 miesięcy i 18 dni) oznacza, to iż ubezpieczony udowodnił posiadanie 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W tym stanie rzeczy z uwagi na to, że W. J. spełnił wszystkie warunki konieczne do przyznania mu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 32 ust. 2 i 4 tej ustawy i w zw. z § 2 ust. 1 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w ten

sposób, że przyznał ubezpieczonemu W. J. prawo do emerytury od dnia 27 września 2012 roku, o czym orzekł jak w punkcie I sentencji.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 118 ust.1a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, uznając, że dopiero postępowanie sądowe, a szczególności przeprowadzone w tym postępowaniu dowody z zeznań świadków oraz opinii biegłego pozwoliły na ustalenie, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie zatrudnienia wykonywał pracę w warunkach szczególnych wobec tego przesądziły ostatecznie o zasadności wniosku.

Mając powyższe na względzie Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do emerytury, o czym orzekł jak w punkcie II sentencji.